

دکتر غلامحسین شکوهی معروف به «پدر علم تعلیم و تربیت ایران»

از مدرسان قدیمی تعلیم و تربیت و همچنین اولین وزیر آموزش و پرورش نظام جمهوری اسلامی ایران بود. وی دارای مدرک دکترای علوم تربیتی بود و به دلیل سابقه ۶۰ ساله در تعلیم و تربیت و امور پژوهشی، لقب چهره ماندگار تعلیم و تربیت ایران را به خود اختصاص داد.

دکتر «غلامحسین شکوهی» چهارم تیرماه ۱۳۰۵ در خوسف بیرجند متولد شد. تحصیلات اولیه را در مدرسه شوکتیه بیرجند گذراند و پس از طی کردن دوره دانش سرای مقدماتی، در بیرجند، به حرفه معلمی پرداخت و بعد از اخذ دیپلم، برای ادامه تحصیل وارد دانشسرای عالی تهران شد.

در سال ۱۳۳۵ در رشته آموزش و پرورش ابتدایی لیسانس گرفت و سپس به عنوان شاگرد اول دانش سرای عالی با بورس دولتی به سوییس اعزام شد و در سال ۱۳۴۱ در رشته تعلیم و تربیت با مدرک دکتری به ایران بازگشت و در وزارت آموزش و پرورش مشغول به خدمت شد و همزمان در دانش سرای عالی تهران به تدریس پرداخت.

زنده یاد دکتر «شکوهی» به عنوان اولین وزیر آموزش و پرورش بعد از انقلاب اسلامی منصوب شد. وی در سال ۷۲ به علت ناراحتی ریوی و آلودگی هوای تهران، به زادگاه خویش بازگشت و با درجه استادی در دانشگاه بیرجند به فعالیت آموزشی و پژوهشی خویش ادامه داد.

پس از ۵۷ سال تدریس، در سال ۱۳۷۹ با رتبه ۲۶۶ استادی بازنشسته شد اما باز هم تدریس را رها نکرد و در دانشگاه‌های بیرجند و تربیت مدرس تهران به کار خود ادامه داد.

با این حال سال ۱۳۸۰ پس از فوت همسر، دچار افسردگی شدید شد و دست از تدریس و فعالیت‌های پژوهشی کشید. از آثار این استاد برجسته در بخش تألیف می‌توان به آثار ذیل اشاره کرد:

- ۱- «روش آموختن حساب و هندسه»
 - ۲- «مبانی اصول آموزش و پرورش» با ۲۷ بار تجدیدچاپ.
 - ۳- «تعلیم و تربیت و مراحل آن» با ۲۰ نوبت تجدید چاپ
- و در بخش ترجمه
- «تعلیم و تربیت» تألیف امانوئل کانتو.

- «مربیان بزرگ» تألیف ژان شانو باقی مانده است.

دکتر شکوهی بیش از ۶۰ مقاله هم در نشریات علمی داخلی و دو مقاله در مجلات معتبر خارجی منتشر کرد. صدا و سیمای جمهوری اسلامی سال ۱۳۸۵ از وی به عنوان چهره ماندگار رشته تعلیم و تربیت تقدیر کرد این استاد برجسته در ۱۶ اردیبهشت سال ۱۳۹۵ در سن ۹۰ سالگی درگذشت.